

Laia Martinez i Costal

Anàlisi de la proposta d'estàndard oral català de l'Institut d'Estudis Catalans

Treball acadèmic de 4t curs

Universitat Pompeu Fabra
Lluís de Yzaguirre i Maura
27 de juny de 2005

Taula de continguts

1. Introducció.....	3
2. Prospecció.....	4
2.1. Familiarització amb el Corpus.....	4
2.2. Anàlisi de filtres	6
2.3. Aspectes a destacar de la conferència del Dr. Martí	11
3. Treball de camp.....	15
3.1. Preparació de l'enquesta.....	15
3.2. Resultats obtinguts i valoració	19
3.3. Mesurar la rapidesa locutiva.....	25
4. Avaluació de l'eficiència del Corpus oral.....	27
5. Conclusions finals.....	30
6. Bibliografia.....	32
7. Annexos.....	34
Annex 1: Reglable: respostes tabulades.....	34
Annex 2: Reglable: respostes acumulades.....	38
Annex 3: Espectrograma 679 (d'acord amb).....	42
Annex 4: Espectrograma 645 (exigeixen).....	43

1. Introducció

Aquest treball acadèmic està centrat en estudiar detingudament la proposta d'estàndard oral que recull l'Institut d'Estudis Catalans i veure si les premisses que s'hi troben són realment viables a la pràctica.

La proposta del català estàndard és necessària, ja que la consolidació d'una llengua estàndard oral pot ajudar a neutralitzar els factors que la pertorben. Aquesta proposta és el resultat de les exigències i les necessitats dels mitjans de comunicació de tenir un estàndard oral. S'ha de tenir en compte, però, que dins de la mateixa modalitat estàndard es parla de registres formals i informals, ja que com es diu a les observacions de la introducció del fascicle de Fonètica, el diàleg i les entrevistes són cada cop més freqüents en aquests mitjans.

Per tant, no podem tractar de la mateixa manera un professional dels mitjans de comunicació (que s'hauria d'adequar i ajustar a l'estàndard) que un passavolant o un vianant sense cap tipus de formació lingüística (que seria normal que parlés col·loquialment), tot i que tots dos participin en un mateix diàleg d'un mitjà de comunicació. No es pot controlar tota la informació lingüística que s'emet, i per això trobo que aquesta proposta és una mica incompleta i asistemàtica. Per què deixés de ser una simple proposta i fos una versió definitiva, no hauria de centrar-se únicament en l'àmbit dels mitjans de comunicació, sinó que hauria d'abastar molts altres àmbits, com ara el de la política, l'ensenyament, la justícia, etc. Per tant, crec que la proposta d'estàndard oral hauria d'anar dirigida a un públic molt més ampli, ja que molta gent no pot treballar sense haver de comunicar-se, com ara els polítics (que han de fer molts discursos), els advocats (que fan servir les arts del llenguatge per guanyar judicis d'interès social) o bé els mestres (responsables directes de l'educació lingüística, entre d'altres, dels infants).

Per tal de fer front a aquesta gran assignatura pendent de l'estàndard oral, m'he volgut centrar en dues conferències de nivell universitari de dos membres de la secció filològica de l'Institut d'Estudis Catalans en un marc d'un curs de doctorat de l'IULA (Institut Universitari de Lingüística Aplicada). El primer conferenciant és el president del consell de govern i de la secció filològica (SFIEC), el Dr. Joan Martí i Castell

(especialitzat en Història de la llengua i sociolingüística i catedràtic i primer rector de la Universitat Rovira i Virgili), i la segona ponent és la Dra. Gemma Rigau i Oliver (especialitzada en sintaxi i semàntica i catedràtica de Filologia Catalana a la Universitat Autònoma de Barcelona).

La conferència que la Dra. Rigau va oferir es troba dins el marc del Cicle de Conferències "Lèxic, Corpus i diccionaris 96-97" amb el títol "Del lèxic a la sintaxi: estructura i funcionament del verb caldre". D'altra banda, la conferència del Dr. Martí es titula "Terminologia i norma lingüística" i està recollida en el fascicle de l'IULA "Terminologia i serveis lingüístics".

Aquests dos discursos, són molt extrems, ja que tot i ser conferències preparades, una és molt llegida i pausada, mentre que l'altra és més improvisada i natural.

A banda d'aquest tret oposat, tenen en comú varies coses: són dues conferències universitàries d'una durada total similar (43 minuts el Dr. Martí i 60 minuts la Dra. Rigau). A part del temps total que dura cada conferència, el temps transcrit és molt aproximat. Ara bé, la diferència en la quantitat de registres oscil·la al voltant d'uns 450 registres (1315 la Dra. Rigau i 870 el Dr. Martí); tenint en compte que es considera "registre" el segment contingut entre dos silencis, entre dues pauses. No s'ha fet una segmentació aleatòria i amb diferent rigor segons cada una de les conferències, sinó que s'ha fet servir la mateixa metodologia en tots els casos.

Per dur a terme aquest treball, m'he basat en el Corpus Oral de l'IULA de la Universitat Pompeu Fabra: RETOC (Repertori Electrònic de Textos Orals Catalans). Aquest Corpus està totalment disponible a l'adreça d'Internet <http://retoc.iula.upf.edu/html/>.

2. Prospecció

2.1. Familiarització amb el Corpus

Un cop concretat el tema del treball acadèmic i l'enfocament pertinent, vaig haver de familiaritzar-me amb l'eina principal en la que es basa el meu treball: el Corpus oral RETOC.

Dins el RETOC, hi ha un apartat on hi consta tota la documentació relacionada amb aquest sistema informàtic de normalització, entre la qual podem destacar la proposta de l'IEC (tant el fascicle de fonètica com el de morfologia). Tots els versicles de la proposta de l'Institut estan numerats per tal d'agilitar el sistema dins el Corpus oral. Això permet que es documentin les realitzacions fonètiques impròpies més àgilment: per exemple, si detectem un problema amb una vocal tònica, en comptes d'haver d'escriure el que diu la proposta al respecte cada cop que ens trobem davant del mateix problema, hi escrivim el número del versicle que parla d'aquell aspecte concret. D'altra banda, aquest número és visible a la pàgina web, de tal manera que fent-hi un clic amb el ratolí, el sistema t'obre directament una nova finestra de diàleg on es veu aquell versicle en concret. A més de la documentació referent a la proposta d'estàndard oral, també hi podem trobar diferents articles relacionats amb el projecte, com ara *El Corpus RETOC: Un Corpus oral per a la recerca i la docència*, *Un diccionari ortològic català*, etc.

A banda de la documentació pertinent, també hi podem trobar l'apartat referent al DOPO (Diagnòstic Ortològic Per Ordinador), un anàlisi ortològic de gran utilitat.

El DOPO és un sistema de detecció d'incidències ortològiques mitjançant ajuda informàtica, que es basa en la sincronització dels fitxers de veu i de text. Aquest sistema és el resultat de la col·laboració entre la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona i Catalunya Ràdio, que va esdevenir-ne l'usuari principal.

Aquesta operació de sincronia s'aplica automàticament a través del programa SINCRO, que serveix de base per a tots els documents integrats dins el Corpus RETOC. Després de realitzar el procés de sincronització, el DOPO presenta la pantalla de relacions en forma d'hipertext que conté el text escrit marcat entre pauses. D'aquesta manera, l'ortòleg pot escoltar el nombre de vegades que vulgui el fragment de veu corresponent, i controlar així la correcció i la realització fonètica.

En el Corpus RETOC és on he pogut trobar tota la informació necessària i d'on he extret els dos discursos analitzats. Ara bé, no totes les dades estaven ja prèviament introduïdes al Corpus oral quan hi vaig començar a treballar: vaig sincronitzar uns 200 registres aproximadament de la conferència d'en Joan Martí per tal de poder comparar les estadístiques de manera objectiva, amb paritat de registres i amb un temps gairebé igual. A part de sincronitzar tots els registres restants, també vaig haver d'ajustar-ne

alguns, on hi havia modificacions respecte el text original, ja sigui en quantitat informativa, ja sigui en fluctuacions respecte la pronúncia pròpia segons l'Institut d'Estudis Catalans. Aquesta feina em va requerir esforç i treball per tal d'habituar-me al funcionament del Corpus i entrar-hi en contacte. Ara bé, els resultats extrets d'aquesta tasca són molt profitosos, ja que m'ha proporcionat molta experiència formativa mitjançant una tasca directe amb l'eina en qüestió.

2.2. Anàlisi de filtres

De tots els filtres que tenim, hem fet una tria selecta dels filtres més nombrosos i representatius per tal d'analitzar-los amb deteniment. Cal mirar si la pronúncia de tots els filtres s'adequa a la proposta d'estàndard oral de l'Institut d'Estudis Catalans i si s'ajusta als dialectes dels respectius ponents.

Els filtres seleccionats són els següents:

Filtre	Número d'aparicions (mostra Rigau)	Número d'aparicions (mostra Martí)
11: Diftongs iA#, iAns#	118	145
13: Cons. oclusives nt#, lt#, ld#, mp#, ng#	199	184
19: Cons. oclusives ct; pt	220	123
27: Cons. fricatives VssV	110	58

[V (vocal), A (vocal accentuada), # (fi de mot)]

Un cop tenim les xifres de cada un dels filtres i abans de començar a fer-ne l'anàlisi pertinent, hem hagut de consultar el que diu la proposta d'estàndard oral de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans.

Abans de tot, hem de matisar els diferents termes que fa servir l'IEC que podem trobar definits a la part introductòria del fascicle de Fonètica de la proposta d'estàndard oral. Podem distingir si una realització és "pròpia", "admissible", "no recomanable" en àmbits generals o restringits, en registres formals o informals. A més d'aquestes distincions, també estableix cinc dialectes territorials: septentrional, baleàric, central, nord-occidental i valencià.

Un cop aclarits aquests matisos, ja ens podem disposar a analitzar cada un dels filtres en concret. Així doncs, primerament estudiarem què diu la proposta per a cada un dels filtres seleccionats:

- Diftongs iA#; iAns#

És admissible en l'àmbit general –només en registres informals- la pronunciació unisil·làbica de *i* seguida d'una altra vocal en casos com *condició*, *ciència*, etc.

No són recomanables la reducció de diftongs a una sola vocal ni la pronunciació del diftong *au* en comptes de *o*.

- Cons: oclusives nt#; lt#; ld#; mp#; ng#

És propi de l'àmbit general tant pronunciar les oclusives darrere nasal (*font*, *llamp*, *sang*), i *t* o *d* darrere *l* (*malalt*, *Eudald*, *molt*) –pronunciació predominant en els parlars valencians i baleàrics-, com no pronunciar aquests sons –fenomen característic de la resta de parlars catalans.

- Cons: oclusives ct; pt

No són recomanables certes assimilacions al lloc d'articulació de la consonant següent en casos com *contatte* per *contacte*, *corrutte* per *corrupte*.

- Cons: fricatives VssV

La proposta només esmenta que no és recomanable la pronunciació sonora de la sibilant sorda: *impresió* per *impressió*, *comisari* per *comissari*, *duquesa* per *duquessa*.

El Corpus oral selecciona tots els mots que contenen essa doble intervocàlica. Ara bé, no ens interessa una tria tan àmplia i general, ja que això resulta poc rendible i produeix força soroll.

Després d'aquest incís, per tal que aquest filtre fos rendible s'hauria de limitar la cerca a una llista de paraules determinada. Per aquest motiu, he consultat la gramàtica de Josep Ruaix, i així, poder col·laborar i facilitar l'elaboració d'aquest llistat de cara al futur rendiment de l'eina del Corpus.

Segons aquesta gramàtica, cal pronunciar amb essa sorda:

- Els femenins amb el sufix **-essa**: *abadessa, baronessa, comtessa, duquessa, metgessa*, etc. (però *marquesa*, format amb el sufix *-a*);
- Els compostos de **-gressor**, **-gressió** (*agressor, digressió*, etc.), **-missor**, **-missió** (*transmissor, emissora, admissió, comissionista*, etc.) i **-pressor**, **-pressió** (*impressor, compressor, expressió, repressió*, etc.);
- Els mots *abscissa, arrecerat, Brussel·les, compromissari, discussió, dissertar, dissident, dissoldre* (i *indissoluble*), *dissort, etcètera, excessiu, frontissa, gessamí o llessamí, maçoneria, messies, poncella, premissa, Valldemossa, velocitat, vicissitud*.

Per tal de verificar l'elevada quantitat de soroll en aquest filtre, ens farem servir del paquet LIC. Aquest paquet serveix per lematitzar i desambiguar tant textos reals com textos preparats amb etiquetatge estructural i preprocés. Està integrat per PALIC (Programa d'Atribució de Lemes I Categories) , AMBILIC (desAMBIguador de textos processats amb PALIC en base a gramàtiques locals) i d'altres.

És un lematitzador i categoritzador morfològic; doncs, la seva funció principal és atribuir a cada mot el seu lema i una etiqueta que expressi la categoria gramatical en funció d'aquest lema. Sovint el programa troba que el mot analitzat pot tenir més d'un lema i d'una categoria, en el qual cas el considerem ambigu. En canvi, si pot tenir més d'una categoria sota un únic lema, ho resolem amb una etiqueta subcategoritzadora.

Així doncs, a partir de les dades que ens proporciona el lematitzador PALIC (http://terminotica.upf.es/membres/DE_YZA/PUBLI/PUBLIC.HTM) sabem que el diccionari català conté, sense tenir en compte les ambigüitats, una totalitat de 478.313 paraules. És a dir, el mot “*casa*”, pot fer referència al substantiu, o bé a la primera forma del present d'indicatiu del verb “*casar*” o bé a la forma imperativa del mateix paradigma verbal. Tot i aquestes tres interpretacions del mateix mot, aquest lematitzador només té en consideració una única forma. A banda d'aquesta informació, cal remarcar el fet que tan sols els 4 temps verbals del mode subjuntiu d'un total d'uns 8.200 verbs conformen un global de 32.000 paraules aproximadament amb poca conflictivitat en parlants que tenen el sistema fonològic de la llengua adquirida. Així doncs, d'un total d'uns 500.000 mots, 32.000

aproximadament contenen essa doble intervocàlica sense cap tipus de problemàtica fonètica. Aquesta pronúncia no presenta conflictes de cap mena, així doncs, l'únic que aconseguim és soroll i imprecisió en els resultats. El que és interessant i pertinent en aquest filtre per tant, són tots aquells mots que contenen una doble essa situada entre vocals que presenten certa dificultat fonètica; és a dir, mots que una gran part dels parlants pronuncia de manera relaxada.

Un cop analitzat detingudament cada un dels filtres seleccionats, hem destacat certs registres amb peculiaritats diverses que ens han cridat l'atenció:

Filtre	Rigau			Martí		
11	En algunes frases fa diftong i en d'altres fa una pronúncia que manté el hiatus.			En algunes frases fa diftong i en d'altres fa una pronúncia que manté el hiatus.		
13	No pronuncia les oclusives darrere les nasals a final de mot.			94	solament	En tots els casos, pronuncia la t a final de mot.
				282	davant el	
				392	solament és	
				840	quant a	
19	420	<i>sintàtiques</i>	sintàctiques	320	<i>rettificar</i>	rectificar
	421					
	498					
	462	<i>contatte</i>	contacte			
	465					
27	Totes les paraules detectades contenen VssV, però cap és pertinent, després de la reinterpretació del filtre.			370	“Impressora”: ho pronuncia correctament.	

Valoració de cada filtre:

Filtre 11:

Tots dos conferencians fluctuen en la pronúncia dels diftongs a final de mot. En algunes frases fa diftong i en d'altres fa una pronúncia que manté el hiatus.

Segons la proposta de l'Institut, la pronúncia contínua dels diftongs sols es permet en registres informals. Des del meu punt de vista, una conferència universitària a estudiants de tercer cicle de lingüística no s'hauria d'incloure dins els registres informals; per tant, en aquest marc, només es pot considerar admissible la pronúncia unisil·làbica dels

diftongs. Així doncs, pel que fa a aquesta característica, aquesta fluctuació no s'ajusta a l'estàndard, però ens permet posar en evidència el fet que resulta difícil modificar certes produccions fòniques molt mecàniques.

Filtre 13:

D'acord amb l'IEC, és propi de l'àmbit general tant pronunciar les oclusives darrere nasal i *t* o *d* darrere *l* com no pronunciar aquests sons. És aquí on es posa de relleu la zona dialectal a la que pertanyen els dos membres de la secció filològica. Així doncs, el Dr. Martí pronuncia les oclusives darrere nasal i *t*, predominant en els parlars valencians i baleàrics, mentre que la Dra. Rigau no pronuncia aquests fonemes, és a dir, fa un emmudiment –predominant en la resta de parlars-. D'una banda, la Dra. Rigau és de la zona de Banyoles, per tant, s'ajusta a la proposta; ara bé, d'altra banda, el Dr. Martí prové del camp de Tarragona, tot i que ha viscut un període important de la seva vida a la zona del català central. En aquest cas, el president de la secció filològica no s'ajusta a l'estàndard en els termes estrictes, però aquest fet podria respondre a la isoglossa corresponent o bé a una hipercorrecció.

Filtre 19:

Tots dos membres fan certes assimilacions al lloc d'articulació de la consonant següent, cosa que segons la proposta no és recomanable. Ara bé, cal fer una petita distinció, ja que tal i com hem vist, el nombre d'assimilacions d'aquest tipus que fa el Dr. Martí és menor. També cal remarcar que el sistema de filtrat del Corpus té petites deficiències, ja que inclou la paraula *compte* (registre [506](#)) en aquest filtre de consonantisme de les oclusives *ct* i *pt*. Justament hauríem d'excloure aquest tipus de paraules, ja que no donen lloc a articular el so mitjançant una assimilació.

Filtre 27:

En aquest filtre hi he trobat una petita deficiència, ja que filtra tots els mots amb doble essa intervocàlica, però aquesta cerca resulta massa general. Hauríem de restringir la cerca a un llistat de paraules que continguin aquesta característica i que a més, presentin una pronunciació relaxada i problemàtica per part dels parlants. Així doncs, després de la reinterpretació del filtre, no tenim cap paraula que sigui pertinent; tan sols apareix un mot –pronunciat correctament- en el discurs del Dr. Martí que s'hauria d'incloure en aquesta llista: *impressió*.

2.3. Aspectes a destacar de la conferència del Dr. Martí

A part de l'anàlisi d'aquests 4 filtres, voldria destacar alguns aspectes de la conferència del Dr. Martí. Cal a dir que no totes les dades ja estaven prèviament introduïdes al Corpus oral quan hi vaig començar a treballar: vaig sincronitzar uns 200 registres aproximadament de la conferència del Dr. Martí per tal de poder comparar les estadístiques de manera objectiva, amb paritat de registres i amb un temps gairebé igual. No obstant, també vaig haver d'ajustar alguns dels registres prèviament sincronitzats, a causa de pronúncies inadequades que no complien algunes de les premisses incloses en la proposta d'estàndard oral.

Una de les facilitats del Corpus que en permet observar aquests ajustaments en els registres sincronitzats és a través de l'opció del format de paginat comparatiu. Mitjançant aquest quadre, podem observar la pronúncia observada a la columna de l'esquerra i la pronúncia esperada a la columna de la dreta. Les diferències que hi observem poden ser degudes a una pronúncia inadequada o bé a la modificació del lèxic triat pel conferenciant.

21	<i>però també sovint en altres, que edgigeixen igualmente parlars especialitzats per a moure-s'hi amb les habilitats lingüístiques adients.</i>	però també sovint en altres, que exigeixen parlars especialitzats per a moure-s'hi amb les habilitats lingüístiques adients.
84	<i>la mobilitat que caracteritza les societats mes desenvolupades</i>	l'esmentada mobilitat que caracteritza les societats mes desenvolupades
444	<i>per a referir-se a un rugut en què hom es fixa en la flora i la flauna</i>	per a referir-se a un recorregut en què hom es fixa en la flora i la fauna
654	<i>de les corresponents extremadament</i>	de les corresponents extremament
674	<i>i el grau d'extensió en què es difon</i>	i el grau d'extensió amb què es difon
729	<i>que implica una concepció errònia del que és un sistema lingüístic</i>	que implica una concepció equivocada del que és un sistema lingüístic.
738	<i>No ens referim exclusivament al manlleu o al calc innecessaris,</i>	No ens referim exclusivament al manlleu o al calc innecessaris,

756	<i>és un síntoma capital del poder dels idiomes</i>	és un sí mp ~~ta~~ ma capital del poder dels idiomes.
809	<i>am el qual els ciutadans i les ciutadanes</i>	amb el qual els ciutadans i les ciutadanes
858	<i>de l'idiosincràsia dels grups.</i>	de la idiosincràsia dels grups

[quadre comparatiu de diversos registres del Dr. Martí]

A part de les divergències entre la pronúncia esperada i observada, voldria centrar-me en alguns dels registres amb pronúncies improcedents. Així doncs, he fet servir l'eina del SOLC per tal d'escriure l'articulació fonètica adequada i contrastar-la amb el que ell pronuncia. Per tal de fer la transcripció fonètica adequada, m'he basat en el mapa de símbols fonètics que fa servir el Servidor ortològic (<http://retoc.iula.upf.edu/SOLC/Unicode/DesortoFrm1.htm>):

Mapa del símbols fonètics usats al SOLC

Vocals	Oclusives i aproximants	Altres signes
i e a o u ə æ œ	b β p d ð t c g k	( ) [ ] / \
i e E a O o u A QE Qo QA Qa	b B p d D t c C K g G k	' ` ( ) [ ] / \ _
Fricatives i africades	Líquides i nasals	Sons forasters
v f z s t d t s dz	j w l r m n ŋ	θ χ x h
v f z s S Z QS QZ Qs Qz	j w l L W r R F m M n Y N	H X x h

Un cop establerta la llista de símbols fonètics que utilitzarem, ens disposem a analitzar alguns dels registres:

registr	mot	pronúncia que fa	pronúncia que hauria de fer	cas / problemàtica
e				

0088	amb el	əmb'əl	əmb'əl	
0664	amb una	əm'una	əmb'una	
679	d'acord amb	dəkɔrt' əm (annex 3)	dəkɔrt' əm	
695	clarament establerts i coherentment aplicats	klərə'ment əstəb 'blɛrdz i kuərəm 'ment əpli'kats	klərə'men əstəb 'blɛrdz i kuərəm 'men əpli'kats	Cons. oclusives a final de mot
798	amb el	əm'əl	əmb'əl	
841	quant a	'kwant ə	'kwan ə	
506	compte	'kontə	'kɔmtə	
645	exigeixen	ədʒi'ʒɛʃən (annex 4)	əgzi'ʒɛʃən	Assimilació
738	exclusivament	əkʌluziβə'men	əkʌkluziβə'men	
756	síмптоa	'sintumə	'sɪmtumə	
783	explicar	əspli'ka	əkʌspli'ka	
637	popular	popu'la	pupu'la	Vocalisme àton
692, 711, 794	etcètera	ət'setrə	ət'setərə	Omissió de lletres (la neutra després de la vibrant r; la vibrant)
384	fronteres	fun'terəs	frun'terəs	
719	respectables	rəspək'taβləs	rəspək'tabbləs	Sonora simple
750	olla	'ɔʎə	'ɔʌə	i consonàntica
753	metal·lics	mə'taliks	mə'talliks	no gemina la l
759	col·locar	kulu'ka	kullu'ka	

Vist aquest quadre, podríem insinuar certa fluctuació per part d'aquest conferenciant. Des del meu punt de vista, això no s'ajusta a les premisses de la proposta, ja que es tracta d'una conferència universitària, és a dir, un registre formal. Així doncs, veiem la dificultat d'ajustar-nos a l'estàndard en tot moment, fins i tot llegint lentament.

Els principals aspectes que podem destacar de la conferència del Dr. Martí són el vocalisme àton, el procés d'assimilació, les consonants oclusives a final de mot i la /bl/ en posició intervocàlica. Alguns d'aquests fenòmens són admissibles i propis, mentre que d'altres no són recomanables.

Primerament, el cas del mot “*popular*” ens remet directament al vocalisme àton. La proposta afirma que és propi de l'àmbit general els diferents tipus de reduccions que trobem en els parlars catalans; és a dir, que la vocal *o* en posició àtona es pot pronunciar amb *u* (parlars orientals) o bé amb *o* (parlars occidentals). En aquest cas seria acceptable que la realització fos amb *o*, depenent de la isoglossa de la zona de Tarragona d'on provinguí el Dr. Martí. Ara bé, cal remarcar el fet que no sempre pronuncia les vocals àtones segons els parlars occidentals, sinó tot el contrari, sempre fa realitzacions pròpies dels parlars orientals. Referent a aquest aspecte, la proposta afirma a la part introductòria que “el locutor ha de ser conseqüent i actuar d'acord amb la seva pròpia competència lingüística; això vol dir que no ha de barrejar, per exemple, trets fonètics i morfològics propis dels parlars occidentals amb d'altres propis dels parlars orientals”. Així doncs, podem comprovar a partir d'aquest exemple que el Dr. Martí no és sistemàtic, ja que oscil·la i barreja trets dels parlars occidentals amb d'altres dels parlars orientals.

Un altre aspecte força nombrós en la conferència del Dr. Martí és el de l'assimilació. La definició d'assimilació segons el Gran Diccionari de la Llengua Catalana és: “el procés degut a l'economia evolutiva de cada llengua en virtut del qual un fonema exerceix la seva influència articulatòria i acústica sobre un altre, contigu o no, envaint-lo parcialment o totalment”. Respecte a aquest fenomen, la proposta permet en àmbits restringits de parlars baleàrics, però només en registre informal, la reducció a *as-*, *os-* dels grups inicials *ads-*, *abs-*, *obs-* seguits de consonant: *ascripció* per *adscripció*, *astracte* per *abstracte*, *ostacle* per *obstacle*. Així doncs, en els casos de la Dra. Rigau i el Dr. Martí no seria permisible.

Quant a les consonants oclusives a final de mot, ja hem comentat anteriorment el que diu la proposta d'estàndard oral. Així doncs, és propi de l'àmbit general que pronuncii les oclusives darrere nasal, però el que no és recomanable és que ometi la *-b* final de certs mots en contacte amb vocal inicial de mot ([664](#): *amb una*; [798](#): *amb el*). A més, podem constatar que en aquest cas el ponent fluctua, ja que algunes vegades ho pronuncia correctament (registres [88](#), [679](#), [841](#)) i d'altres no.

Per últim, cal destacar el grup de fonemes /bl/ en posició intervocàlica. Justament en el proper apartat, tractarem profundament aquest tema mitjançant l'elaboració d'una

enquesta. No obstant, podem avançar una certa oscil·lació quant a la realització d'aquest so, ja que de vegades pronuncia una sonora simple, com és el cas del registre [719](#), mentre que d'altres vegades fa una realització sonora geminada.

Ara bé, cal puntualitzar que el que jo he sentit és discutible, ja que la percepció varia segons cada parlant, tal i com veurem en els resultats de l'estudi que tractaré a continuació. Moltes vegades percebem allò que nosaltres diríem o allò que estem acostumats a sentir. Per tal d'analitzar les dades objectivament, hauríem de fer-ho a través d'un espectrograma. A l'annex 3 i a l'annex 4 veiem els espectrograms dels registres [679](#) i [645](#) del Dr. Martí, ja que tenia dubtes a l'hora de fer la transcripció fonètica. Ara bé, no importa tant si l'espectrograma afirma que una producció sigui sonora o sorda; és a dir, importa més la part subjectiva de la percepció dels oients, que no pas la part objectiva científica d'un espectrograma. Cal dir que aquest treball és un treball de constatació, que no pretén centrar-se en la fonètica acústica, sinó que el que ens interessa és la fonètica perceptible. Aquestes dues possibilitats d'estudi obren vies de cara a recerques futures.

3. Treball de camp

3.1. Preparació de l'enquesta

A part de l'estudi més concret dels 4 casos més nombrosos, he volgut centrar-me detingudament en un dels altres filtres. El cas que he volgut comentar és el de les oclusives *-bl-* i *-gl-* en posició intervocàlica, tot i que les xifres no són tan simbòliques com les dels altres quatre casos estudiats. La tria d'aquest filtre en detriment d'altres ha estat per diversos motius: la seva pronunciació problemàtica, la variació que existeix entre les diferents zones dialectals a l'hora de pronunciar aquest grup de fonemes, i fins i tot la divergència dins d'una mateixa àrea dialectal. És per aquest motiu que hem elaborat una enquesta, que tracta específicament sobre la pronúncia d'aquest fenomen, disponible a l'adreça electrònica següent: <http://retoc.iula.upf.edu/forms/>

Sobre aquest tema, la proposta de l'Institut d'Estudis Catalans afirma el següent:

“És propi de l'àmbit general tant la pronunciació oclusiva geminada de la consonant inicial dels grups *bl* i *gl* en mots com *estable*, *establir*, *regla*, *arreglar* –predominant en els parlars orientals–, com la pronunciació contínua d'aquests sons –predominant en els parlars occidentals.

D'altra banda, no és recomanable la pronunciació com a consonants sordes (*p* o *k* respectivament) de la *b* i de la *g* dels grups *bl* i *gl* com *estable*, *establir*, *regla*, *arreglar*. No són recomanables, doncs, pronunciacions del tipus *estapple*, *reccla*, ni *espaple*, *recla*.”

Bàsicament doncs, podem distingir tres maneres diferents de pronunciar els fonemes /bl/ i /gl/ situats entre vocals:

- /bbl/ i /ggl/ respectivament; és a dir, fent una realització sonora geminada.
- /bl/ i /gl/ respectivament, és a dir, fent una realització sonora simple.
- /pl/ i /kl/ respectivament, és a dir, fent una realització sorda.

A part d'aquestes tres variables, dins de les possibles respostes a seleccionar de l'enquesta elaborada, n'hi he afegit dues més: “No contesto/No ho sé”, i d'altra banda, “Inaudible/Inintel·ligible”, ja que es pot donar el cas de gravacions amb poca nitidesa auditiva. Cal remarcar que la qualitat auditiva varia molt segons el tipus d'aparell que fem servir; i és per això, que la percepció que té una persona d'un fonema pot variar molt respecte la d'una altra persona que faci servir altres mitjans per escoltar els registres.

Abans de contestar l'enquesta, els informants han d'omplir una sèrie de paràmetres, com ara la franja d'edat i la zona dialectal a la que corresponen.

He distingit 5 franges d'edat diferents:

- de 0 a 18 anys
- de 19 a 25 anys
- de 26 a 40 anys
- de 41 a 60 anys
- a partir de 61 anys

Aquesta divisió en franges d'edat no és aleatòria, sinó hi ha hagut un cert raonament lògic. Els criteris que s'han seguit a l'hora d'establir les diferents franges d'edat és el següent: primerament, els infants i joves amb un mínim de formació educativa; tot seguit els joves amb formació educativa superior, amb estudis universitaris o amb anys

de formació laboral; la tercera i la quarta franja fan referència a la població activa, mentre la cinquena i última està orientada a la gent de la tercera edat.

Quant a les zones dialectals, he fet 5 grans grups: la zona nord-occidental, la sud-occidental, la central, la insular, i per últim, la septentrional. Aquesta divisió en territoris dialectals coincideix amb la que estableix la proposta d'estàndard oral de l'Institut d'Estudis Catalans.

Els resultats d'aquesta enquesta no són fiables ni precisos, ja que la mostra recollida és insuficient: no tenim una representació elevada de persones de cada franja d'edat ni de cada zona dialectal. Ara bé, això no treu l'interès des d'un punt de vista metodològic, ja que encara que sembli insòlit, s'han realitzats diferents estudis a partir d'un o dos informants, com ara la tesi doctoral d'en Ramon Cerdà. Així doncs, s'hauria de realitzar un estudi més profund per tal que les dades reflectides fossin prou representatives, però principalment la manca de temps han impossibilitat aquesta tasca.

Per tal de poder contrastar millor els meus resultats amb els de la resta d'informants, vaig establir les meves respostes com a model. Això és molt profitós, ja que em permet distingir la meva resposta de les altres, saber el número de persones que han concordat amb mi, observar si tothom coincideix en les mateixes respostes, o si per contra, hi ha divergències entre tots els informants, etc.

He realitzat l'enquesta repetidament amb l'objectiu de comprovar si sóc sistemàtica en totes les respostes, i a més, poder veure en quines he coincidit tots els cops que he respost el qüestionari i en quines he discrepat.

En el cas que hi hagués molta diferència entre totes les respostes, cosa molt possible, pot ser degut a dues raons ben diferents:

- 1.- problemes auditius: hi ha diferència entre els diversos sistemes de so. No és el mateix fer servir un equip d'una qualitat elevada que un altre de menys qualitat.
- 2.- percepció individual: un mateix so es pot percebre de moltes maneres diferents segons cada parlant.

Per tal que les respostes siguin completament objectives i que les persones enquestades no estiguin condicionades i responguin induïdes per un cert ordre lineal del discurs, he

barrejat els registres en un ordre aleatori, alternant les mostres de la Dra. Rigau i el Dr. Martí a l'hora d'elaborar l'enquesta.

L'enquesta inicial contenia 14 registres més que l'actual. Aquesta disminució de registres és deguda al fet que alguns no eren pertinents dins l'estudi del consonantisme de les oclusives “*bl*” i “*gl*” intervocàliques, tot i que es doni aquesta premissa. Per exemple, els mots “*bibliografia*” i “*obligar*” (i els seus derivats) contenen un fonema /*bl*/ situat entre vocals, però la pronúncia d'aquest so no és conflictiva ni ha de ser geminada. Per tal de verificar aquesta informació, m'he documentat en 3 diccionaris diferents –VOX, el Diàfora i el Diccionari ortogràfic i de pronúncia de l'Enciclopèdia Catalana-. Tots dos mots apareixen a les tres diferents fonts documentals amb /β/, és a dir, amb una pronúncia relaxada i no geminada. Aquesta fonètica la podem contrastar amb altres mots com ara *regla* o bé *imprescindible*, on hi apareix una pronúncia geminada /*ggl*/ i /*bbl*/, respectivament.

Un cop comprovat que totes 3 fonts corroboraven la hipòtesi inicial, vam destriar tots els casos que no eren pertinents de l'enquesta prèviament elaborada. D'aquesta manera, reduïm el nombre de mostres, evitem soroll i guanyem precisió en els resultats que s'obtenen.

Ara bé, a l'hora de respondre personalment l'enquesta, vaig veure que no vaig eliminar el mot *problema* i el mot *oblic*. A l'hora de verificar la informació, vaig prendre de referència el Servidor Ortològic i vaig contrastar la transcripció fonètica proposada pel SOLC amb la dels 3 diccionaris diferents. Al servidor vaig trobar que la realització adequada de tots dos mots havia de ser amb sonora geminada (/prub^hblɛmə/; /ub^hblik/), mentre que la resta de fonts confirmava la meua hipòtesi, és a dir, una pronúncia sonora simple (/pruβɛmə/; /uβlik/). No obstant, cal esmentar que el Servidor Ortològic de la Llengua Catalana no és del tot fiable, ja que encara es troba en període de provatures. Així doncs, crec que els registres que contenen aquests mots no s'haurien de tenir en compte i s'haurien de descartar dels resultats obtinguts. Per tant, caldria ometre aquests registres de l'enquesta.

Així com en el cas de la doble essa intervocàlica hem de limitar la cerca a una llista concreta de mots, en el cas de consonantisme d'oclusives intervocàliques (*bl* i *gl*) actuarem de manera inversa, és a dir, hem d'excloure certs mots puntualment però mantindrem una cerca àmplia i genèrica.

3.2. Resultats obtinguts i valoració

Gràcies al sistema informàtic del Corpus, el recompte de les respostes introduïdes per cada un dels informants es realitza de manera automàtica i amb gran precisió, cosa que agilita tot el procés i ens ajuda a guanyar temps i eficiència. Aquest sistema ens permet obtenir dos tipus de respostes que ens proporcionen informacions diferents: les respostes tabulades (vegeu Annex 1) i les respostes acumulades (vegeu Annex 2). Les primeres permeten saber què ha respost cada informant en cada una de les preguntes. D'altra banda, les respostes acumulades permeten observar de cada pregunta de l'enquesta, quanta gent ha observat una realització sorda, una realització sonora simple, una realització sonora geminada, etc.

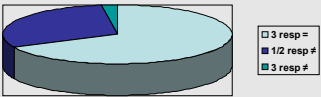
Així doncs, a l'hora d'analitzar els resultats de l'enquesta, he comptabilitzat un total de 8 respostes, ja que hi he inclòs també les meves 3. Aquest recompte global, però, pot ser contraproductiu, ja que no es tracta de la mateixa manera a tots els informants. L'inconvenient bàsic d'aquest tipus de recompte és que potser dels registres on considerem que hi ha unanimitat, 3 de les respostes són meves. Per tant, una solució viable hauria estat comptabilitzar només un cop dels 3 totals que he respost, en funció de la sistematicitat en cada una de les preguntes; és a dir, si he respost diferent els 3 cops, equivaldria a "No sé / No contesto", i si hi ha més d'una resposta homogènia, la comptabilitzaríem un sol cop. O una altra solució factible que permetria atorgar una mica més de fiabilitat als resultats obtinguts, seria si cadascú hagués respost 3 cops amb intervals de temps entre cada una de les vegades que s'ha de contestar l'enquesta; és a dir, acumular més respostes de cada usuari per tal de tenir una informació més sòlida.

Per tant, seria productiu i interessant saber si he estat sistemàtica en les meves 3 respostes. Per saber això, comptabilitzarem els percentatges de respostes iguals i de

respostes on he divergit totes les vegades. Aquestes dades les podem observar fàcilment mitjançant el quadre i la gràfica següents:

	Número total de registres	Percentatge
3 respostes =	63	67,74%
1 o 2 respostes ≠ a la 1a	28	30,1%
3 respostes ≠	2	2,15%
Totals	93	100%

Examinant aquesta gràfica, veiem que sóc bastant sistemàtica a l'hora de respondre l'enquesta. La vaig contestar 3 cops amb un espai de temps entre enquesta i enquesta per tal de ser totalment objectiva. A més, cal mencionar que no sempre vaig escoltar els registres amb el mateix aparell de so; així doncs, la percepció pot haver variat a causa de problemes acústics.

Un cop vist el meu grau de sistematicitat, passaré a analitzar el nivell d'unanimitat per part dels informants; és a dir, en quants registres la majoria d'enquestats han coincidit en les seves respostes. He considerat que hi ha unanimitat quan coincideixen un 75% de les respostes o més (per tant, han de coincidir 6 o més de les 8 respostes totals).

	Número total de registres	Percentatge sobre el total	
- de 6 resp =	48	51,61%	
6 resp = (75%)	24	25,8%	45 registres on es manifesta certa unanimitat
7 resp = (87,5%)	17	18,28%	
8 resp = (100%)	4	4,3%	

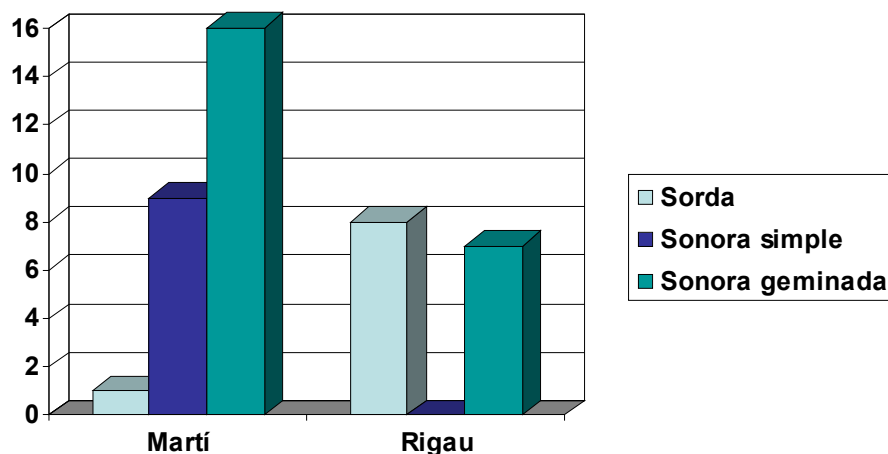
Observant aquests resultats, veiem que una mica menys de la meitat de les respostes manifesten unanimitat (48,38%), mentre que un 51,61% fluctua.

Així doncs, ara em centraré únicament en els 45 registres on s'ha mostrat una homogeneïtat en les respostes. Això m'ajudarà a saber quin dels dos conferenciants fluctua més, qui transgredeix la proposta, qui s'hi ajusta més i és més fidel, etc. Per tal d'extreure aquesta informació, primerament hem de saber quants registres o quin és el percentatge de realitzacions sordes, sonores simples i sonores geminades en cada un dels discursos tractats:

	Martí	Rigau
Sorda	1	8
Sonora simple	9	4
Sonora geminada	16	7
Totals	26	19

Ara bé, si eliminem els registres que contenen els mots “problema” i “oblic”, trobem que els resultats del Dr. Martí queden invariables, mentre que els de la Dra. Rigau varien considerablement:

	Martí	Rigau
Sorda	1 (2,43%)	8 (19,5%)
Sonora simple	9 (21,95%)	0
Sonora geminada	16 (39,02%)	7 (17,07%)
Totals (41)	26	15

Així doncs, veiem que la Dra. Rigau oscil·la entre la pronunciació sorda i la sonora geminada, mentre que el Dr. Martí ho fa entre les dues sonores en major grau. Això és congruent, ja que generalment la col·loquialitat i la hipercorrecció són gairebé incompatibles en persones k s'esforcen a acostar-se a l'estàndard. Ara bé, la meua hipòtesi és que si els dos conferenciants haguessin pronunciat el mateix discurs en circumstàncies diferents, és a dir, llegint els dos de forma natural, els resultats serien molt diferents dels actuals.

Per tal d'apuntar qui dels dos fluctua més i qui s'ajusta més a l'estàndard oral, hem de consultar el que diu la proposta de l'IEC: "És propi de l'àmbit general tant la pronunciació oclusiva geminada de la consonant inicial dels grups *bl* i *gl* –predominant en els parlars orientals-, com la pronunciació contínua d'aquests sons –predominant en els parlars occidentals. D'altra banda, no és recomanable la pronunciació sorda d'aquest grup de fonemes".

Tenint en compte aquesta informació, confirmariem que el Dr. Martí té un problema d'allò que la proposta defineix com a promiscuïtat –barreja de dos trets diferenciats-, mentre que la Dra. Rigau se separa molt de la proposta, ja que fa una realització sorda dels grups *bl* i *gl* amb un 19,5% del total de les respostes on es manifesta unanimitat per part dels parlants. En canvi, el president de la secció filològica només s'allunya de la proposta en un dels registres segons l'opinió genèrica, però a més, oscil·la de tal manera que pronuncia de vegades sonora simple, i d'altres vegades sonora geminada. Això és degut a què s'esforça a pronunciar tots els fonemes adequadament i no ho llegeix amb espontaneïtat. En aquest punt també és perceptible la diferència notòria en la lectura dels

discursos que abordaré a l'apartat següent: la Dra. Rigau no llegeix i fa una conferència improvisada a partir d'un guió, mentre que el Dr. Martí llegeix acuradament tot el discurs a una ràtio més elevada; és a dir, invertint més temps per cada síl·laba. Aquest aspecte locutiu té repercussions directes amb els resultats de la pronunciació.

Abans de passar a l'apartat següent, vull destacar una peculiaritat dels resultats que he obtingut de l'enquesta. Analitzant les xifres i contrastant els parlants occidentals i parlants orientals, podríem afirmar que la percepció d'uns divergeix enfront la percepció dels altres. Per tal de visualitzar clarament aquesta afirmació, he elaborat un quadre a partir de l'estudi de les respostes on es manifestava certa unanimitat per part dels parlants. No obstant, cal puntualitzar que també he tingut en compte les respostes on tots els parlants orientals coincidien excepte una resposta meva. En els casos on s'ha donat aquest fenomen, la resposta meva que ha divergit sempre ha estat la segona. A partir d'aquest fet, puc certificar que la percepció varia molt en funció a l'aparell auditiu i l'ambient del voltant, ja que el segon cop que vaig respondre l'enquesta, l'aparell era de menor qualitat i un inconvenient afegit era l'enorme soroll que hi havia al meu entorn.

Així doncs, tornant a la qüestió que ens ocupa, el que vull observar és l'opinió dels parlants occidentals quan la majoria de parlants han coincidit en una mateixa resposta. D'un total de 93 preguntes que conté l'enquesta, els parlars occidentals han divergit en 24 enfront a la unanimitat dels parlars centrals. Així doncs, observaré principalment 3 factors: si els dos parlants occidentals coincideixen entre ells però divergeixen amb la resta del grup, o bé si només un dels d'ells està d'acord amb els parlants orientals, o bé si els dos occidentals discrepen en relació al grup sencer i alhora entre ells mateixos. Aquestes dades revelen clarament que la percepció varia segons la procedència dels parlants.

2 occid ≠			2 occid =		1 occid ≠	
Tots	Occid 1	Occid 2	Tots	Occid	Tots	Occid
Sord	Simple	Geminat	Sord	Geminat	Geminat	Sord
Sord	Simple	Geminat	Sord	Geminat	Geminat	Simple *
Sord	Simple	Geminat	Simple	Geminat	Geminat	Simple
Sord	Simple	Geminat	Simple	Geminat	Geminat	Simple
Geminat	Sord	Simple	Geminat	Simple	Simple	Geminat *
			Geminat	Simple	Geminat	Simple
					Sord	Geminat *
					Sord	Geminat *
					Geminat	Sord
					Geminat	Simple
					Simple	Sord
					Simple	Geminat
					Geminat	Sord

Si analitzem cas per cas, veiem que allà on els parlants orientals han percebut una realització sorda, “l’occidental 1” l’ha percebut sonora simple, mentre que “l’occidental 2” –marcat amb un asterisc- l’ha sentit sonora geminada.

Un altre fet destacat és la major fluctuació de “l’occidental 1” respecte “l’occidental 2”. Això ho podem veure en aquelles respostes on tots els parlants han respost unànimement, excepte un dels dos occidentals. Dins d’aquests 13 casos, observem que “l’occidental 1” ha divergit 9 cops amb la resta d’informants, mentre que “l’occidental 2” només n’ha divergit 4.

D’altra banda, quan tots dos parlants occidentals coincideixen entre ells, perceben com a realització sonora geminada el que els parlants orientals perceben com a sorda o bé sonora simple, segons el cas. En canvi, perceben com a sonora simple el que els orientals identifiquen com geminada.

Així doncs, d’un total de 93 preguntes podem trobar 45 respostes on es manifesta certa unanimitat. Tot i això, cal remarcar el fet que d’aquestes 45 hi ha 24 on coincideixen la majoria dels informants i on aquells que mostren el seu desacord són justament els parlants occidentals. Per tant, vist aquesta discrepància entre les diferents zones dialectals, crec que s’hauria de fer un estudi més profund per tal de verificar si realment la percepció canvia segons el territori dialectal de cada parlant.

3.3. Mesurar la rapidesa locutiva

Tal i com hem dit anteriorment, les dues conferències universitàries pertanyen a membres de l'IEC. Ara bé, tot i aquest tret comú, hem pogut constatar que la conferència del Dr. Martí és molt més rigorosa fonèticament i molt més acurada i ajustada a la proposta de l'Institut que no pas la de la Dra. Rigau.

Aquest fet posa de relleu certes divergències entre les dues ponències: una era molt més llegida, pausada i calculada; mentre que l'altra era més improvisada i lliure.

A part de la confirmació per part de certes persones que van assistir a les dues conferències, dos fets rellevant i objectius que poden verificar les diferències entre les dues ponències són els següents:

Nom	Minuts	Mil·lisegons	Síl·labes	Ràtios (ms/sil)
Rigau (195)	60	3606013	18.954	190
Martí (155)	43	2619396	11.102	235

Tot i que el discurs de la Dra. Rigau dura més minuts, podem establir una comparació equivalent observant les ràtios: la Dra. Rigau parla a una ràtio inferior a la del Dr. Martí; és a dir, inverteix menys temps en pronunciar cada síl·laba, i per tant, la locució és més elevada. A més d'aquest fet significatiu, cal observar que a l'hora de transcriure els mots que s'han pronunciat a cada registre, veiem que hi ha una clara divergència: la quantitat de paraules que pronuncia el Dr. Martí en cada registre és molt inferior a la quantitat que en pronuncia la Dra. Rigau. Això vol dir que entre dos silencis, el Dr. Martí pronuncia una mitjana de 6,79 mots, mentre que la Dra. Rigau en diu 8,48.

De la mateixa manera, si la Dra. Rigau hagués realitzat un discurs amb igual nombre de síl·labes i a la mateixa ràtio que el Dr. Martí, hauria pronunciat 3.463 síl·labes més en el mateix espai de temps. Això demostra que el discurs del Dr. Martí era molt més lent i pausat que no pas el de la Dra. Rigau, cosa que facilita la correcta pronunciació dels fonemes.

Tot i aquesta informació significativa, hauríem de contrastar aquestes dades amb altres discursos controlats, per tal de veure quina ràtio s'hi aproxima més i quin discurs dels dos analitzats és més ràpid.

Nom	Minuts	Mil·lisegons	Síl·labes	Ràtios (ms/sil)
Bach (91)	37	2224946	12.649	175
Sola (200)	75	4523872	25.170	179
Rigau (195)	60	3606013	18.954	190
Veny (202)	44	2658610	12.615	210
Martí (155)	43	2619396	11.102	235
Badia (93)	49	2954680	12.185	242

Observant detingudament aquestes xifres i analitzant-les bé, en podem extreure una informació valuosa i decisiva pel que fa a la nostra hipòtesi inicial. El sistema fa un càlcul automàtic dels minuts i mil·lisegons que dura el discurs sencer i de les síl·labes que s'hi pronuncien. Aquestes dades ens permeten calcular ràpidament la ràtio de cada un d'ells, l'escala del diferencial de ràtios respecte la del Dr. Martí i l'escala respecte la ràtio de la Dra. Rigau.

Pfr.	Ràtio	≠ % ràtios	Dif. Martí	Dif. Rigau
Bach	175	100	89,55	22,39
Sola	179	94,03	83,58	16,42
Rigau	190	77,61	67,16	0
Veny	210	47,76	37,31	-29,85
Martí	235	10,45	0	-67,16
Badia	242	0	-10,45	-77,61

Observant les diferents escales de ràtios, podem comprovar que la Dra. Rigau s'allunya molt poc dels dos discursos contigus, mentre que el Dr. Martí s'allunya molt menys del discurs del Dr. Badia (que era totalment llegit) que del discurs del Dr. Veny (que intercalava la lectura amb la improvisació). Cal remarcar que la conferència del Dr. Solà no té cap part llegida i la diferència de ràtios respecte la de la Dra. Rigau és molt menor que la diferència que hi ha entre les ràtios de la Dra. Rigau i del Dr. Veny. Això manifesta una correlació perfecta entre la locució del text i el fet que alguns van llegir. Quan el text s'ha llegit, el discurs és més lent, mentre que si no es llegeix el text i es fa el discurs amb més espontaneïtat, la locució és més ràpida. D'aquest fet se'n deriva que a més tensió articulatòria, més lentitud del discurs i per tant, s'acosta més a l'estàndard. En canvi, el discurs serà més col·loquial quan la rapidesa locutiva sigui major i la tensió

articulatòria menor. Així doncs, existeix una correlació clara entre el fet de llegir un text amb l'acostament o allunyament de l'estàndard.

Ara bé, això no és una conclusió irrefutable, sinó que són simples suggeriments de cara a estudis futurs.

4. Avaluació de l'eficiència del Corpus oral

La utilització de l'eina del Corpus oral com a base del meu treball acadèmic m'ha proporcionat informació molt valuosa i precisa. El Repertori Electrònic de Textos Orals Catalans (RETOC) és un Corpus de veu digitalitzada, parcialment transcrita i accessible universalment a través d'Internet. No és un projecte complet, sinó que és millorable i encara manquen certes dades per introduir.

Bàsicament, hi podem trobar conferències universitàries i enregistraments de mitjans de comunicació oral. Dins de cada un dels apartats de subCorpus, podem observar el nombre d'hores de gravació i d'hores transcrites. Actualment hi ha un total de 29 hores aproximadament amb 302.154 mots, ara bé, la previsió és que la infraestructura actual ens permetrà acumular-ne fins a 1.800 hores, amb una estimació de més de 15milions de mots.

Ara bé, en aquest sistema tan complex i potent que ofereix grans avantatges, també he trobat petites deficiències, que en part han contribuït a millorar l'eficiència del sistema mitjançant la seva correcció. Bàsicament en citaré dues:

La primera va ser en escoltar els filtres de la mostra de la Dra. Rigau per tal de poder comptar quants n'eren pertinents. Vaig comprovar que la mostra tenia problemes de filtrat, ja que només considerava canvi de paraula la separació a través d'un espai. D'aquesta manera, la dificultat quedava plantejada, doncs no només hi ha un mot entre dos espais. Per exemple, ens podem trobar amb el cas d'un apòstrof o d'una coma. Un fet que va ser decisiu en el meu veredict, va ser a l'hora de filtrar mots amb vocal inicial. Vaig veure com el sistema ometia per complet aquelles paraules que davant portaven un apòstrof o un altre signe lingüístic. Per exemple, el mot *exercici* no quedava

filtrat en tenir una *d'* al davant (*d'exercici*). Així doncs, es va corregir l'error en el sistema i vaig poder examinar de nou la mostra de la Dra. Rigau.

La segona deficiència del Corpus oral manté una certa relació amb la primera. Quan el Corpus observa un asterisc darrere un mot, no l'inclou dins, ja que considera l'asterisc com un mot, i no com a una anotació (superíndex). Per tant, no té en compte el mot següent que comença amb vocal. Aquests asteriscs que apareixen fan referència a diferents versicles de la proposta d'estàndard oral del IEC. Aquests dos petits defectes del Corpus han estat corregits per tal de garantir i millorar la seva eficiència.

Un altre aspecte no tan rellevant però significatiu per a la millora del Corpus, és el recompte final de registres dins un mateix filtre per a cada una de les mostres. A l'inici de començar a treballar amb aquest sistema, només feia uns quants recomptes, però no tots. Després de les correccions pertinents a petició meua, el RETOC suma tots els registres que conté cada un dels filtres.

A banda de tots aquests aspectes, cal esmentar petits errors de picatge que afecten al filtrat de registres en major o menor grau. Per exemple, en l'anàlisi del filtre número 13, referent al consonantisme de les oclusives *nt*, *lt*, *ld*, *mp*, *ng* a final de mot, hi apareix un registre que conté el mot *lleng* i un altre amb la paraula *comp*. Això es deu a un error del conferenciant, puix que havia començat a dir una paraula (*llengües* i *comprovar*, respectivament) i finalment n'ha triat una altra per al seu discurs. Això queda gravat i el sistema ho inclou en la selecció de registres, tot i que no els hauria d'incloure, ja que no es tracta d'un mot amb significat propi i el discurs queda momentàniament interromput. Així doncs, els fonemes que s'han d'estudiar no compleixen els requisits del filtrat del registre i haurien de quedar completament exclosos de tot anàlisi pertinent. No obstant, el sistema del Corpus oral no disposa d'una eina ortogràfica i gramatical i no és tan potent com per distingir quins mots tenen significat o quins mots no concorden dins el sentit d'una frase, etc. Tal i com hem vist, aquest error d'escriptura afecta directament a l'hora de filtrar cada una de les mostres. Ara bé, hi ha altres errors que tenen conseqüències menors, com ara el fet que un mot aparegui escrit de dues maneres diverses en dos registres diferents d'una mateixa mostra (1229, 1238 (*reestructuració*, **reestructuració*), o bé els errors ortogràfics d'alguns dels mots (0337: *fenomen* → **fenoment*).

Així doncs, a través de l'ús i la comprovació del funcionament del Corpus, podem identificar petites mancances o disfuncions que es poden resoldre, de tal manera que s'aconsegueix una eficiència i una rendibilitat clarament superiors.

Tot seguit, és convenient comentar una característica d'aquest sistema. El Corpus no distingeix si una paraula ha aparegut més d'un cop o no, és a dir, sempre selecciona la llista de mots que compleixen els requisits citats en cada filtre sense cap mena de distinció. Ara bé, tot i que un sol mot aparegui més d'un cop, hem d'escollar i analitzar-ho tots els cops que aparegui, ja que pot variar fonèticament. Com més llarga sigui una paraula i com més amunt aparegui en el diccionari de freqüències (és a dir, com més freqüent sigui), té més tendència a variar des d'un punt de vista fonètic. Es el cas de les paraules gramaticals, dels verbs, auxiliars, etc.

A part de l'ús extremadament profitós que he tret fent servir l'eina del Corpus per al meu treball acadèmic, crec que en podré treure profit en recerques futures. És un sistema de gran utilitat, i la part que m'és m'ha entusiasmat ha estat la del SOLC. El projecte del Servei ortològic de la Llengua Catalana està orientat a resoldre les necessitats de molts professionals, però principalment enfocat als mitjans de comunicació, pel seu paper cabdal en la difusió d'un model de llengua estàndard. Aquest servei, doncs, ofereix una ajuda molt valuosa ja que permet donar solucions a locutors, ortòlegs, actors de doblatge, productors multimèdia, ensenyants, oradors o enginyers lingüístics. L'eina inclourà, a part del vocabulari general (sempre en creixement), terminologia, informacions enciclopèdiques i lèxic i onomàstica forans, ja que els dubtes dels professionals van més enllà de vocabulari compendiat en una eina lexicogràfica.

Abans d'introduir la llista de mots a transcriure fonèticament, el SOLC ens mostra el mapa del símbols fonètics usats. Seguidament, a partir d'una representació comuna pseudofonemàtica (desortografiada), l'eina permet extreure el model de pronunciació segons les variants següents: dialecte/propietat/àmbit/formalitat. És a dir, podem triar la zona dialectal del parlant, si es dóna en un àmbit restringit o general, si es pot categoritzar de propi, admissible o no recomanable i per últim, si ens trobem davant d'un discurs formal o informal.

Aquest sistema és de gran utilitat i conté opcions diverses: pots transcriure una llista de mots desitjada, o bé frases senceres i contrastar la fonètica de dues zones dialectals diferents en una mateixa pantalla, etc. A més, també es poden consultar les regles que hi actuen i accedir a l'aplicació de les regles sintàctiques.

Així doncs, cal emfatitzar el fet que aquest Corpus oral està dotat de diferents aplicacions, totes elles de gran utilitat, encarades a un estudi profund de la llengua en l'àmbit de la fonètica.

5. Conclusions finals

L'eina del Corpus oral m'ha proporcionat una ajuda bàsica i fonamental a l'hora de desenvolupar el meu treball acadèmic. Només el simple fet d'haver-me basat en una eina de Corpus oral mitjançant una enquesta accessible electrònicament, ja em sembla un autèntic treball de recerca: amb tan sols un indicador, pretenc mesurar si els dos membres de l'Institut d'Estudis Catalans vehiculen l'estàndard per un igual, si coincideixen entre ells però divergeixen amb la proposta de l'IEC, si ho fan amb el mateix grau de sistematicitat, etc. Els objectius del projecte s'han assolit, principalment, a través d'un treball bàsicament de camp, per tal d'adquirir una metodologia científica a l'hora d'estudiar en aquest cas la proposta d'estàndard oral de l'Institut d'Estudis Catalans. A part de l'ús extremadament profitós que he tret del Corpus oral en aquest moment puntual, crec que en podré treure profit en recerques futures.

El sistema en el que em baso és de gran utilitat i es pot fer servir per a múltiples aplicacions:

- assegurar una major objectivitat de la selecció lingüística de la veu
- sistematitzar la qualitat fonètica de les emissions
- realitzar cursos de formació dels ponents centrats en la seva pronunciació.
- observar el grau de fidelitat que s'estableix amb el text o el grau de creativitat dins la comunicació, i contemplar al mateix temps si aquesta creativitat provoca un allunyament dels ponents respecte la correcció

- verificar l'evolució de la pronunciació del català estàndard que s'utilitza als diferents mitjans de comunicació, la progressió dins les diferents varietat, i en el transcurs dels anys
- potenciar i optimitzar l'ensenyament del català, sobretot a les universitats estrangeres, ja que ofereix la possibilitat de centrar-se en la realització efectiva de tots els sons de la llengua. D'altra banda, i a la inversa, també serveix per corregir els errors dels propis parlants nadius.

Un cop citats tots els avantatges del sistema, també voldria recalcar el fet que el treball directe amb aquesta eina m'ha aportat una gran experiència, ja sigui a nivell personal, ja sigui a nivell formatiu, gràcies en part a l'enorme quantitat de coneixements adquirits. Els resultats d'aquesta investigació no són estadísticament significatius, ja que la mostra triada és poc representativa. Ara bé, aquest treball obre les vies a futures tesis doctorals i a estudis posteriors de recerca més profunds; però abans s'hauria d'incrementar la mostra triada, les variables, els trets, etc., per tal que els resultats obtinguts fossin prou significatius.

Per concloure, m'agradaria agrair en especial la col·laboració i el suport del meu tutor de projecte, Lluís de Yzaguirre i Maura, i donar les gràcies a tots els informants que han respost l'enquesta. També a la Universitat Pompeu Fabra, per cooperar en aquests tipus de projectes i per subvencionar i ajudar en la creació d'aquestes eines extremadament útils de cara a múltiples recerques i investigacions.

6. Bibliografia

- CERDÀ MASSO, R.(1972); *El timbre vocálico en catalán*. Madrid: C.S.I.C. Tesi doctoral.
- DIVERSOS (1997); *Diccionari manual VOX Castellano-Catalán / Català-Castellà*. 10a ed. Barcelona. Pròleg d'Antoni Maria Badia Margarit
- DIVERSOS (1982); *Diccionari essencial Castellà-Català, Català-Castellà Diàfora*. 1a ed. Barcelona. Transcripció fonètica de Joaquim Rafel i Fontanals
- BRUGUERA I TALLADA, J. (1990) *Diccionaris enciclopèdia catalana: Diccionari ortogràfic i de pronúncia*. 1a ed. Barcelona
- RUAIX I VINYET, J. (1993) *El Català – Volum I Temes introductoris: fonètica i ortografia*. Moià: J. Ruaix. Autor-editor.
- RAFEL I FONTANALS, J. (1996) *Diccionari de freqüències, Volum I: Llengua no literària*. 1a ed. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans.
- YZAGUIRRE, L. (2003-2005) *Servidor Ortològic de la Llengua Catalana* [en línia] Disponible a Internet: <http://retoc.iula.upf.edu/SOLC/>
- DE YZAGUIRRE, L.; FARRIOLS, A.J.; MARTÍ, J. (2004): *El corpus RETOC: Un corpus oral per a la recerca i la docència*, dins de "Actes del 13è Col·loqui de l'AILLC (Girona 2003)", ed. Martí, Sadurní; Cabré, Miriam; Feliu, Francesc; Iglesias, Narcís i Prats, David. Barcelona, PAM, 2004.
- CAMPS, O.; DE YZAGUIRRE, L.; SALVÀ, F. (2004): *Diagnòstic ortològic assistit*, dins de "Actes del 13è Col·loqui de l'AILLC (Girona 2003)", ed. Martí, Sadurní; Cabré, Miriam; Feliu, Francesc; Iglesias, Narcís i Prats, David. Barcelona, PAM, 2004.

- SALVÀ, F.; DE YZAGUIRRE, L.; CABRÉ, M.T. (2004): *Un diccionari ortològic català*, dins de "Actes del 13è Col·loqui de l'AILLC (Girona 2003)", ed. Martí, Sadurní; Cabré, Miriam; Feliu, Francesc; Iglesias, Narcís i Prats, David. Barcelona, PAM, 2004.

- DE YZAGUIRRE, L.; MATAMALA, A.; CABRÉ, T. (2001) *El lematizador 'PALIC' del IULA (UPF)* dins *Trabajos en lingüística aplicada*, AESLA, Barcelona, 2001

- DE YZAGUIRRE, L.; MATAMALA, A.; CABRÉ, T. (2001) *El lematizador 'PALIC' del IULA (UPF)*, comunicació presentada al XVIII Congrés d'AESLA, Barcelona, 4-6 de maig de 2000.

- CAMPS, O.; DE YZAGUIRRE, L.; MATAMALA, A.; CABRÉ, T. (2000) *DOPO, un outil d'analyse orthologique* [en línia] comunicació presentada a 1. Freiburger Arbeitstagung zur Romanistischen Korpuslinguistik, Freiburg, 6-8 octubre i publicada a a PUSCH, Claus D. / RAIBLE, Wolfgang (Hrsg.) 2002: *Romanistische Korpuslinguistik - Korpora und gesprochene Sprache / Romance Corpus Linguistics - Corpora and Spoken Language (= ScriptOralia; 126)*. Tübingen: Narr. 500 pp Disponible a Internet: <http://retoc.iula.upf.edu/docs/dopo/Frances2.htm>

- DE YZAGUIRRE, L.; FARRIOLS, A.J.; MARTÍ, J. (2004): *El corpus RETOC: Un corpus oral per a la recerca i la docència* dins de "Actes del 13è Col·loqui de l'AILLC (Girona 2003)", ed. Martí, Sadurní; Cabré, Miriam; Feliu, Francesc; Iglesias, Narcís i Prats, David. Barcelona, PAM, 2004. Disponible a Internet: <http://retoc.iula.upf.edu/html/>

- DIVERSOS; *Gran Diccionari de la Llengua Catalana* [en línia] Disponible a Internet: <http://www.grec.net/home/cel/dicc.htm>

7. Annexos

Annex 1: Reglable: respostes tabulades

Preg	Tria	1	2	3	4	5	6	7
<u>1</u>	5	4	4	5	4	5	5	5
<u>2</u>	5	5	5	3	5	3	5	5
<u>3</u>	5	3	4	5	4	4	5	5
<u>4</u>	4	4	5	4	3	4	5	3
<u>5</u>	4	5	4	5	3	4	5	3
<u>6</u>	3	3	5	3	3	4	3	5
<u>7</u>	3	3	5	5	3	4	5	5
<u>8</u>	5	4	4	5	3	4	3	5
<u>9</u>	3	4	5	5	3	5	5	5
<u>10</u>	5	5	5	5	3	5	5	5
<u>11</u>	3	4	5	3	3	3	3	3
<u>12</u>	4	4	5	4	4	4	5	5
<u>13</u>	5	4	4	5	4	5	5	5
<u>14</u>	5	5	5	5	5	5	5	5
<u>15</u>	5	3	5	5	5	5	5	5
<u>16</u>	5	5	4	5	4	5	5	5
<u>17</u>	5	4	5	5	4	5	5	5
<u>18</u>	4	4	4	4	4	4	5	4
<u>19</u>	3	4	5	5	3	5	5	5
<u>20</u>	4	5	5	4	4	4	4	4
<u>21</u>	5	4	5	3	5	5	5	5
<u>22</u>	5	4	5	5	4	5	5	5
<u>23</u>	5	5	5	5	5	3	5	5
<u>24</u>	5	4	5	5	4	3	5	5
<u>25</u>	5	3	4	5	4	5	5	5
<u>26</u>	5	4	5	5	3	5	5	5
<u>27</u>	3	5	4	3	4	3	5	3
<u>28</u>	3	5	5	3	4	3	3	3
<u>29</u>	5	4	4	5	4	3	5	5
<u>30</u>	3	5	5	3	4	3	5	3
<u>31</u>	4	4	4	4	4	4	4	4
<u>32</u>	4	4	4	4	4	4	5	4
<u>33</u>	4	5	5	4	4	4	4	4
<u>34</u>	3	3	5	3	4	5	5	3

<u>35</u>	3	4	5	3	5	3	3	3
<u>36</u>	5	3	5	3	3	5	5	5
<u>37</u>	5	5	5	5	3	5	5	5
<u>38</u>	3	4	5	5	4	4	4	3
<u>39</u>	5	4	5	5	5	5	5	5
<u>40</u>	4	4	4	5	5	3	4	5
<u>41</u>	3	5	5	5	4	5	5	5
<u>42</u>	3	3	4	5	4	5	5	3
<u>43</u>	5	5	5	5	4	4	5	5
<u>44</u>	3	5	5	5	4	4	5	3
<u>45</u>	5	3	5	5	4	5	5	5
<u>46</u>	3	4	1	3	4	3	5	3
<u>47</u>	3	3	5	3	3	5	5	3
<u>48</u>	4	4	5	4	4	4	4	4
<u>49</u>	5	3	5	5	4	5	5	5
<u>50</u>	4	4	4	4	4	4	5	4
<u>51</u>	3	3	5	5	3	3	4	5
<u>52</u>	4	4	4	4	4	4	4	4
<u>53</u>	5	4	5	5	4	5	5	5
<u>54</u>	5	5	5	5	4	5	5	5
<u>55</u>	3	3	5	3	3	3	3	3
<u>56</u>	4	3	4	5	4	5	4	5
<u>57</u>	3	3	5	3	3	3	3	3
<u>58</u>	3	1	4	5	3	5	5	5
<u>59</u>	5	3	5	5	3	5	5	5
<u>60</u>	3	4	5	3	3	3	3	3
<u>61</u>	5	5	5	5	4	5	5	5
<u>62</u>	3	3	5	3	2	3	3	3
<u>63</u>	4	2	4	5	5	3	4	5
<u>64</u>	5	3	5	5	3	5	3	5
<u>65</u>	5	4	4	5	3	5	5	5
<u>66</u>	5	5	5	5	3	3	5	5
<u>67</u>	5	4	5	5	3	5	5	5
<u>68</u>	3	5	4	5	3	3	4	5
<u>69</u>	4	4	4	4	3	4	4	4
<u>70</u>	3	4	1	3	4	3	4	3
<u>71</u>	5	5	4	5	4	3	5	5
<u>72</u>	5	4	5	5	4	5	4	5
<u>73</u>	3	4	5	3	4	4	4	3

<u>74</u>	5	3	5	5	3	3	5	5
<u>75</u>	4	4	4	3	4	3	4	4
<u>76</u>	3	4	5	3	3	3	3	3
<u>77</u>	4	4	4	4	4	4	4	4
<u>78</u>	3	3	5	3	3	3	5	3
<u>79</u>	3	4	5	3	3	3	3	3
<u>80</u>	4	3	4	4	4	4	4	4
<u>81</u>	5	4	4	5	4	5	5	5
<u>82</u>	4	5	4	4	4	4	4	4
<u>83</u>	5	5	5	5	3	5	5	5
<u>84</u>	3	4	5	5	4	5	4	5
<u>85</u>	4	3	4	5	4	3	5	4
<u>86</u>	4	4	4	5	3	3	5	4
<u>87</u>	5	4	5	3	3	5	3	3
<u>88</u>	4	3	4	5	4	5	5	5
<u>89</u>	5	4	5	5	3	5	4	4
<u>90</u>	4	3	4	5	4	4	4	3
<u>91</u>	3	5	5	5	3	3	3	3
<u>92</u>	5	3	5	5	3	5	5	5
<u>93</u>	4	5	4	5	4	5	5	3

Vermell: resposta que discrepa amb el model

Blau: les meves dos últimes respostes coincideixen entre sí i divergeixen de la primera (model).

Negre: resposta que coincideix amb el model

1: no sé / no contesto

2: inaudible

3: realització sorda

4: realització sonora simple

5: realització sonora geminada

Sabem les respostes de cada un dels informants. En total tenim 5 informants, però jo he realitzat l'enquesta 3 cops i el primer d'ells, l'he establert com a model per tal de poder contrastar les dades més fàcilment. Així doncs, gràcies a les respostes tabulades, sabem què ha respost cada persona a cada pregunta. A través d'aquest quadre, podem obtenir informació valuosa i interessant, com ara poder comparar les respostes segons les zones dialectals, poder veure si sóc o no sistemàtica, etc.

Annex 2: Reglable: respostes acumulades

Preg	Tria	1	2	3	4	5
1	5				3	4
2	5			2		5
3	5			1	3	3
4	4			2	3	2
5	4			2	2	3
6	3			4	1	2
7	3			2	1	4
8	5			2	3	2
9	3			1	1	5
10	5			1		6
11	3			5	1	1
12	4				4	3
13	5				3	4
14	5					7
15	5			1		6
16	5				2	5
17	5				2	5
18	4				6	1
19	3			1	1	5
20	4				5	2
21	5			1	1	5
22	5				2	5
23	5			1		6
24	5			1	2	4
25	5			1	2	4
26	5			1	1	5
27	3			3	2	2
28	3			4	1	2
29	5			1	3	3
30	3			3	1	3
31	4				7	
32	4				6	1
33	4				5	2
34	3			3	1	3
35	3			4	1	2

36	5			3	4	
37	5			1	6	
38	3			1	4	2
39	5				1	6
40	4			1	3	3
41	3				1	6
42	3			2	2	3
43	5				2	5
44	3			1	2	4
45	5			1	1	5
46	3	1		3	2	1
47	3			4		3
48	4				6	1
49	5			1	1	5
50	4				6	1
51	3			3	1	3
52	4				7	
53	5				2	5
54	5				1	6
55	3			6		1
56	4			1	3	3
57	3			6		1
58	3	1		1	1	4
59	5			2		5
60	3			5	1	1
61	5				1	6
62	3		1	5		1
63	4		1	1	2	3
64	5			3		4
65	5			1	2	4
66	5			2		5
67	5			1	1	5
68	3			2	2	3
69	4			1	6	
70	3	1		3	3	
71	5			1	2	4
72	5				3	4
73	3			2	4	1
74	5			3		4

<u>75</u>	4			2	5	
<u>76</u>	3			5	1	1
<u>77</u>	4				7	
<u>78</u>	3			5		2
<u>79</u>	3			5	1	1
<u>80</u>	4			1	6	
<u>81</u>	5				3	4
<u>82</u>	4				6	1
<u>83</u>	5			1		6
<u>84</u>	3				3	4
<u>85</u>	4			2	3	2
<u>86</u>	4			2	3	2
<u>87</u>	5			4	1	2
<u>88</u>	4			1	2	4
<u>89</u>	5			1	3	3
<u>90</u>	4			2	4	1
<u>91</u>	3			4		3
<u>92</u>	5			2		5
<u>93</u>	4			1	2	4

Blau: total de persones que han coincidit amb el model.

Negre: persones que han divergit de la desposta del model.

1: no sé / no contesto

2: inaudible

3: realització sorda

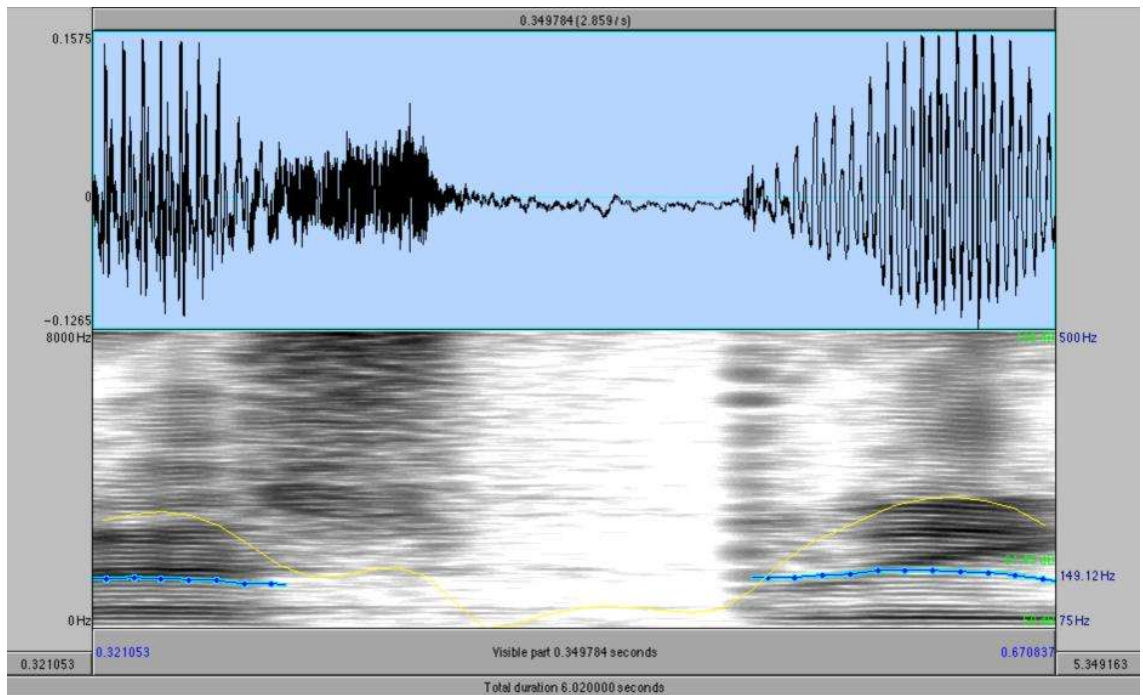
4: realització sonora simple

5: realització sonora geminada

Sabem quanta gent ha respost cada pregunta segons el número que hi hagi dins de cada casella. Si està el número està en blau, vol dir que coincideix amb la resposta triada pel model (“tria”), mentre que si el número està en color negre, voldrà dir que hi ha discrepat.

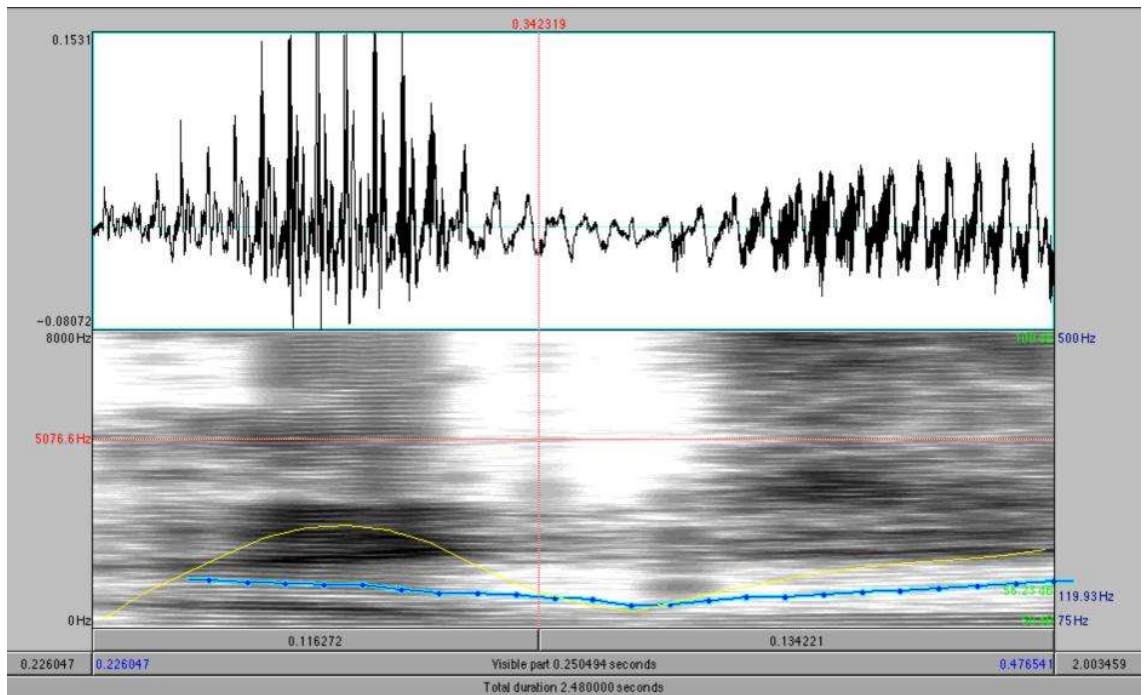
Permeten observar de cada pregunta de l'enquesta, quanta gent no ha sabut contestar la pregunta, quanta gent ha considerat que era un registre inaudible o amb molt de soroll ambiental, quanta gent ha observat una realització sorda, una realització sonora simple o una realització sonora geminada.

Annex 3: Espectrograma 679 (d'acord amb)

Gràcies a aquest espectrograma podem confirmar que el conferenciant realitza una *t* abans de pronunciar la preposició *amb*. Això ho veiem a través del blanc entre les dues realitzacions fonètiques. Aquest blanc ens informa que es dona una irrupció en el discurs, que només pot ser deguda a la pronúncia de vocals oclusives, ja que dins de cada registre no hi ha cap silenci.

Annex 4: Espectrograma 645 (exigeixen)

Tot i l'observació mitjançant l'espectrograma, no podem constatar si la transcripció fonètica seria /ədʒi'zɛʃən/ o /əʒzi'zɛʃən/, ja que la lectura és confusa. Ara bé, el que es veu clarament és que no hi ha cap realització amb gz (əgzɪ'zɛʃən).